

nu, efter at Tilstaaelsen var aflagt, afsiger et Dekret, der lyder saaledes: „Da anholdte har tilstaaet sig skyldig i Tyveri, og det fandtes nødvendigt at sikre hendes Tilstedeblivelse under Sagen, dekretedes Arrest paa hendes Person, hvilket blev hende betydet.“ Til at afsige dette Arrestdekret kan jeg ikke se, at der var nogen som helst Grund. Der var Grund til at lade Pigebarnet gaa hjem til sin Moder og slutte Sagen. Dette Barn har staaet hjælpeløs overfor en Dommer, som saa vidt jeg kan skønne, efter alt, hvad der foreligger for mig — og jeg har jo nu saa vidt muligt alle Oplysninger om Sagen —, desværre ikke har været i Besiddelse af den Overlegenhed og Dømmekraft, som vanskelig kan undværes hos den, der skal bære det store Ansvar, som følger med den Magt, en Forhørsdommer er i Besiddelse af. Assessor le Maire er imidlertid det yngste Medlem af Retten, og man maa haabe, at hans Udvikling maa blive saaledes, at han erhverver sig de Betingelser, der skal til.

Dagmar bliver nu efter at være arresteret ført ud til den Paavisning, jeg tidligere har omtalt, hvor det gaar saa ulykkeligt til, at hun paa Grund af tilfældige Omstændigheder kan paavise alting. Der bliver saa afsagt Dom Lørdag den 4. August Kl. 10 Formiddag, og jeg har tidligere fremhævet, at Vicepolitidirektøren først løslader hende Mandag den 6. August. Dette er et Forhold, som skal blive paatalt. Overfor Politiet kan jeg jo træffe Foranstaltninger, og det skal jeg ogsaa gøre. Men medens jeg kan udtale her, at det forekommer mig fra et menneskeligt Synspunkt fordømmeligt, at Assessor le Maire har optraadt, som han har gjort, i dette Forhør, saa maa det være Højesterets Sag under Sagens Appel at udtale sig om det juridiske Ansvar, som paahviler ham.

Jeg vil om Højesteret tillade mig at gøre en Bemærkning. Naar nu denne Sag henvises til Højesteret, gælder det dog om at være retfærdig til alle Sider, og det maa beklages, naar man i Pressen træder alt for voldsomt op mod en Institution som Højesteret, for hvilken vi dog med Grund burde bevare Respekten. Højesterets Justitarius har i Gaar overleveret mig et Eksempplar af Bladet „Demokraten“ for 23. August, og med den højtæredede Formands Tilladelse vilde jeg gerne oplæse nogle faa Linier af en Artikel deri. Der staar i denne Artikel: „At Højesteret atter dømte Jespersen, vid-

ner kun om, at denne Ret ikke fortjener mere Tillid end Grundtvig. Højesteret er den mest reaktionære og forbenede Institution, det kapitalistiske Samfund har indstiftet. Enhver Mulighed for at faa nyt Blod og mere moderne Synspunkter ind i denne Ret er udelukket. Retten formerer sig selv ved Knopskydning. Alle Assessorerne er i den Alder, da et Menneskes Hjerne, efter hvad Højrekandidaten Norlander docerede ved sidste Folketingsvalg, er indskrumpet. I denne Ret har Bagstræbets Presse et solidt Arsenal af ty til. Højesteret dømte som Grundtvig, uden Bevis eller egen Tilstaaelse. Det staar fast. Men det er ikke noget opsigtvækkende for Danmarks Højesterets Vedkommende. Det er bevisligt, at denne Ret flere Gange har dømt Folk for Forbrydelser, de aldrig havde begaaet. Den fortjener ingen Tillid fra den menige Mands Side.“ Det, der er fremført som faktisk i denne Artikel, er alt sammen forkert, og denne haanende Dom, som man her fælder over Højesteret, maa jeg tilbagevise som ganske uhjemlet. Det er mit Haab, at naar Højesteret skal bedømme le Maires Optraeden, vil det vise sig, at den fælder en Dom, som baade er præget af menneskelig Følelse, sund Omtanke og Retfærdighedssans, hvilket vi kan vente altid at træffe hos Højesteret.

Da Dagmar endelig Mandag den 6. Oktobér er blevet løsladt, paatager hun, dette Barn, sig den Opgave at skaffe Tyveriet rigtigt oplyst. Hun gaar da ud til den Skole, hvor Poul gaar i Skole, og der udspørger hun hans Klassekammerater og faar at vide, at flere af dem har set, at Poul har haft Uret. Hun henvender sig saa til Fængselshjælpen, og Pastor Bielefeldt fra Fængselshjælpen sender en Dame ud til Skolen, Skoleinspektøren forhører Klassen og faar fuldkommen oplyst, at Poul er den virkelige Tyv. Derefter anstilles der nye Forhør, der, som jeg tidligere har sagt, ikke foranstalles af mig, men som maa foranstalles, fordi der nu skal ske Oplysning om Poul's Tyveri og Klarlæggelse af Dagmars Skyldfrihed, og dette Forhør ledes af Assessor Axel Rasmussen. Det er forklarligt, at Dagmars Moder har misforstaaet Hensigten med disse Forhør og efter den begrundede Mistanke, hun havde til Retten, efter hvad der i Forvejen var foregaaet, har set en Fjende af sig selv og sit Barn i Assessor Rasmussen. Men heri har hun haft Uret. Den Maade, hvorpaa Assessor Rasmussen har ledet Forhøret, har udelukkende haft